

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ ΝΟΜΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.
Κεφ. 9
42 του 1978
86 του 1986
54(I) του 1994
94(I) του 1994.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Αποδείξεως (Τροποποιητικός) Νόμος του 2004 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Αποδείξεως Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος»).

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το εδάφιο (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση από αυτό του ορισμού του όρου «δήλωση» με τον πιο κάτω νέο ορισμό-

«‘δήλωση’ σημαίνει οποιαδήποτε παρουσίαση ή περιγραφή ή παράσταση γεγονότος ή παρουσίαση ή έκφραση γνώμης, η οποία γίνεται προφορικά ή σε έγγραφο ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο»·

(β) με την αντικατάσταση από αυτό του ορισμού του όρου «έγγραφο» με τον πιο κάτω νέο ορισμό-

«‘έγγραφο’ σημαίνει οτιδήποτε, επί του οποίου καταγράφεται ή αποτυπώνεται οποιαδήποτε πληροφορία ή παράσταση οποιουδήποτε είδους και «αντίγραφο» (σε σχέση με έγγραφο) σημαίνει οτιδήποτε, επί του οποίου η εν λόγω πληροφορία ή παράσταση έχει αντιγραφεί με οποιοδήποτε μέσο, είτε άμεσα είτε έμμεσα·

(γ) με την αντικατάσταση από αυτό του ορισμού του όρου «'διαδικασία' ή 'νομική διαδικασία'» με τον πιο κάτω νέο ορισμό -

«'διαδικασία' σημαίνει ποινική διαδικασία ή πολιτική διαδικασία»

(δ) με τη διαγραφή από αυτό του ορισμού του όρου «ταινία» και

(ε) με την προσθήκη σ' αυτό των πιο κάτω νέων ορισμών στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά:

«'ποινική διαδικασία' έχει την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του περί Δικαστηρίων Νόμου

- 14 του 1960
- 50 του 1962
- 11 του 1963
- 8 του 1969
- 40 του 1970
- 58 του 1972
- 1 του 1980
- 35 του 1982
- 29 του 1983
- 91 του 1983
- 16 του 1984
- 51 του 1984
- 83 του 1984
- 93 του 1984
- 18 του 1985
- 71 του 1985
- 89 του 1985
- 96 του 1986
- 317 του 1987
- 49 του 1988
- 64 του 1990
- 136 του 1991
- 149 του 1991
- 237 του 1991
- 42(I) του 1992
- 43(I) του 1992
- 102(I) του 1992
- 26(I) του 1993

82(I) του 1995
102(I) του 1996
4(I) του 1997
53(I) του 1997
90(I) του 1997
27(I) του 1998
53(I) του 1998
110(I) του 1998
34(I) του 1999
146(I) του 1999
41(I) του 2000
32(I) του 2001
40(I) του 2002
80(I) του 2002
140(I) του 2002
17(I) του 2004.

‘πολιτική διαδικασία’ έχει την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του περί Δικαστηρίων Νόμου.

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
κατάργηση
άρθρων του.

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την κατάργηση των άρθρων 4, 5, 5Α, 5Β, 5Γ, 5Δ, 5Ε, 12 και 18 αυτού.

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη νέου
ειδικού μέρους
στο τέλος του.

4. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη στο τέλος του, του ακόλουθου νέου ειδικού μέρους (άρθρα 23 έως 36):

«Ειδικό Μέρος

Εξ ακοής
μαρτυρία.

23. Στο παρόν Μέρος, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:

“αρχική δήλωση» σημαίνει τη δήλωση του προσώπου:

- (α) που έχει προσωπική γνώση του γεγονότος, όταν η δήλωση αναφέρεται σε γεγονός, ή
- (β) που έχει εκφράσει ως ειδήμων γνώμη, όταν η δήλωση περιέχει γνώμη·

«εξ ακοής μαρτυρία» σημαίνει δήλωση που έγινε από πρόσωπο άλλο από εκείνο που καταθέτει σε πολιτική ή ποινική διαδικασία και η οποία προσάγεται ως μαρτυρία για απόδειξη των όσων αναφέρονται σε αυτή.

Αποδοχή εξ
ακοής
μαρτυρίας.

24.-(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, η εξ ακοής μαρτυρία δεν αποκλείεται από οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου, απλώς και μόνο διότι αυτή είναι εξ ακοής:

Νοείται ότι σε ποινική διαδικασία το Δικαστήριο δύναται σε οποιοδήποτε στάδιο να μην αποδεχθεί εξ ακοής μαρτυρία, αν κρίνει ότι τούτο εξυπηρετεί τους σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν καθιστούν αποδεκτή οποιαδήποτε μαρτυρία, που θα αποκλείετο για οποιοδήποτε λόγο άλλο από το ότι αυτή είναι εξ ακοής μαρτυρία.

(3) Οι διατάξεις των άρθρων 26, 27 και 28 του παρόντος Μέρους δεν εφαρμόζονται αναφορικά με εξ ακοής μαρτυρία, η οποία θα ήταν αποδεκτή εν πάση περιπτώσει και χωρίς την εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η εν λόγω μαρτυρία καθίσταται αποδεκτή και δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του

παρόντος άρθρου.

Περιεχόμενο
γραπτών
καταθέσεων.

25. Οποιοσδήποτε μάρτυρας σε οποιαδήποτε διαδικασία δύναται να υιοθετήσει το περιεχόμενο γραπτής κατάθεσης ή γραπτής δήλωσής του. Σε τέτοια περίπτωση, η εν λόγω γραπτή κατάθεση ή γραπτή δήλωση κατατίθεται στο Δικαστήριο και θεωρείται ότι αποτελεί την κυρίως εξέταση του μάρτυρα, ή μέρος αυτής.

Εξουσία
κλήτευσης
μαρτύρων για
αντεξέταση σε
περίπτωση εξ
ακοής
μαρτυρίας.

26.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία οποιοσδήποτε διάδικος προσάγει εξ ακοής μαρτυρία και δεν κλητεύει ως μάρτυρα στη διαδικασία το πρόσωπο, το οποίο είχε προβεί στην αρχική δήλωση, τότε οποιοσδήποτε άλλος διάδικος δύναται, με την άδεια του Δικαστηρίου, να κλητεύει το εν λόγω πρόσωπο για να το αντεξετάσει σε σχέση με τη δήλωσή του και η αντεξέταση θα γίνεται πριν ο εν λόγω διάδικος αρχίσει την υπόθεσή του:

Νοείται ότι το Δικαστήριο δύναται να μην επιτρέψει την κλήτευση, αν κρίνει ότι η κλήτευση του εν λόγω προσώπου δεν είναι, υπό τις περιστάσεις, εύλογη και εφικτή ή ότι δεν είναι αναγκαία για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(2) Όταν μάρτυρας κλητεύεται, δυνάμει του παρόντος άρθρου, λογίζεται ως εάν είχε κλητευθεί από το διάδικο, ο οποίος έχει προσαγάγει την αρχική δήλωση με εξ ακοής μαρτυρία.

(3) Σε περίπτωση που η μαρτυρία κατά την αντεξέταση του μάρτυρα που είχε προβεί στην αρχική δήλωση και κλήθηκε δυνάμει του παρόντος άρθρου, είναι ουσιωδώς διαφορετική από την προσαχθείσα εξ ακοής μαρτυρία, το Δικαστήριο δύναται στο στάδιο της αξιολόγησης της μαρτυρίας να μη αποδέχεται την εξ

ακοής μαρτυρία που είναι σε αντίθεση με την αρχική δήλωση.

(4) Σε περίπτωση κλήτευσης ως μάρτυρα δυνάμει του παρόντος άρθρου του προσώπου που είχε προβεί στην αρχική δήλωση, τα έξοδα καταβάλλονται από το διάδικο που προσήγαγε την εξ ακοής μαρτυρία, εκτός εάν το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της δίκης διατάξει άλλως πως.

Αξιολόγηση της βαρύτητας εξ ακοής μαρτυρίας.

27.-(1) Κατά την αξιολόγηση της βαρύτητας που θα προσδοθεί σε εξ ακοής μαρτυρία, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων, από τις οποίες μπορεί εύλογα να συναχθεί συμπέρασμα αναφορικά με την αποδεικτική αξία της εν λόγω μαρτυρίας.

(2) Ειδικότερα, και χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), το Δικαστήριο θα λαμβάνει υπόψη τα πιο κάτω:

- (α) Κατά πόσο θα ήταν εύλογο και εφικτό ο διάδικος, που έχει προσαγάγει τη μαρτυρία, να είχε κλητεύσει ως μάρτυρα στη διαδικασία το πρόσωπο που έκαμε την αρχική δήλωση·
- (β) το χρονικό διάστημα μεταξύ της αρχικής δήλωσης και του γεγονότος στο οποίο αυτή αναφέρεται·
- (γ) το βαθμό της εξ ακοής μαρτυρίας, δηλαδή κατά πόσο η μαρτυρία περιλαμβάνει εξ ακοής μαρτυρία πέραν του πρώτου βαθμού·
- (δ) κατά πόσο οποιοδήποτε εμπλεκόμενο πρόσωπο είχε οποιοδήποτε κίνητρο να αποκρύψει ή να

παραποιήσει τα γεγονότα:

- (ε) κατά πόσο η αρχική δήλωση μεταφέρθηκε επακριβώς ή όχι;
- (στ) το πλαίσιο μέσα στο οποίο, ή οποιοσδήποτε σκοπός για τον οποίο έγινε η αρχική δήλωση;
- (ζ) κατά πόσο η εξ ακοής μαρτυρία είναι ουσιωδώς διαφορετική από την αρχική δήλωση.
- (η) κατά πόσο, υπό τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες προσάγεται η εξ ακοής μαρτυρία, φαίνεται ότι δεν διευκολύνεται η ορθή αξιολόγηση της βαρύτητας της μαρτυρίας ή γίνεται προσπάθεια παρεμπόδισης της ορθής αξιολόγησης της βαρύτητας της μαρτυρίας.

(3) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, κατά την αξιολόγηση της βαρύτητας που προσδίδεται από το Δικαστήριο σε εξ ακοής μαρτυρία, λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη το κατά πόσο ο διάδικος θα μπορούσε να προσκομίσει την καλύτερη δυνατή μαρτυρία και δεν το έπραξε.

Ικανός
μάρτυρας.

28.- Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη του παρόντος Νόμου, αποκλείεται η μαρτυρία για αρχική δήλωση, όταν αυτός που την έκανε δεν ήταν, κατά το χρόνο της αρχικής δήλωσης, ικανός μάρτυρας.

Μαρτυρία
αξιοπιστίας.

29. Οι κανόνες που ρυθμίζουν το κατά πόσο είναι επιτρεπτή η προσαγωγή μαρτυρίας για την αμφισβήτηση ή την ενίσχυση της

αξιοπιστίας οποιουδήποτε μάρτυρα, εφαρμόζονται σε σχέση με το πρόσωπο που έκανε την αρχική δήλωση, όπως και σε σχέση με το πρόσωπο που κατέθεσε εξ ακοής μαρτυρία.

Προηγούμενες
δηλώσεις
μάρτυρα εκτός
Δικαστηρίου.

30.-(1) Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου (1) του άρθρου 24, προηγούμενη δήλωση μάρτυρα εκτός Δικαστηρίου είναι αποδεκτή προς απόδειξη της αλήθειας αυτού που δηλώθηκε.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 25, διάδικος, ο οποίος καλεί ή προτίθεται να καλέσει μάρτυρα σε οποιαδήποτε διαδικασία, δε δύναται, κατά την εν λόγω διαδικασία, να παρουσιάσει μαρτυρία προηγούμενων δηλώσεων του εν λόγω μάρτυρα, με σκοπό την ενίσχυση της αξιοπιστίας του, εκτός –

(α) με την άδεια του Δικαστηρίου, ή

(β) προς το σκοπό αντίκρουσης ισχυρισμών ότι η μαρτυρία του είναι κατασκευασμένη.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 26(1) και ανεξαρτήτως των άλλων προνοιών του παρόντος Νόμου, δεν επιτρέπεται προσαγωγή μαρτυρίας προηγούμενης αντιφατικής ή ανακόλουθης δήλωσης, παρά μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 31, 32 και 33.

Εχθρικός
μάρτυρας.

31. Ο διάδικος, ο οποίος καλεί μάρτυρα δε δικαιούται να προσβάλει την αξιοπιστία του μάρτυρα με προσαγωγή γενικής μαρτυρίας κακού χαρακτήρα, αλλά δύναται, στην περίπτωση που το δικαστήριο δεχθεί την εισήγηση του εν λόγω διαδίκου, ότι ο μάρτυρας είναι εχθρικός, να τον αντεξετάσει σχετικά με άλλη δήλωση η οποία είναι ασυμβίβαστη με τη νέα ή, με την άδεια του

Δικαστηρίου, να αντικρούσει με άλλη μαρτυρία ή να παρουσιάσει μαρτυρία για να αποδείξει ότι σε άλλες περιπτώσεις ο μάρτυρας προέβη σε άλλη δήλωση η οποία είναι ασυμβίβαστη με τη νέα, νοουμένου ότι πριν παρουσιαστεί τέτοια μαρτυρία πρέπει να δοθούν στο μάρτυρα επαρκείς λεπτομέρειες για προσδιορισμό της συγκεκριμένης περίπτωσης και να ερωτηθεί ο μάρτυρας αν πράγματι προέβη σε τέτοια δήλωση ή όχι.

Απόδειξη
ασυμβίβαστης
δήλωσης.

32. Αν, κατά τη διάρκεια αντεξέτασης μάρτυρα επί προηγούμενης δήλωσής του σχετικής με την υπό εκδίκαση υπόθεση, η οποία είναι ασυμβίβαστη με τη μαρτυρία του στην εν λόγω διαδικασία, ο μάρτυρας αυτός δεν παραδέχεται ρητώς ότι έκανε μια τέτοια δήλωση, δύναται να παρουσιαστεί μαρτυρία ότι ο μάρτυρας προέβη στη δήλωση αυτή, αλλά πριν δοθεί τέτοια μαρτυρία πρέπει να δοθούν στο μάρτυρα επαρκείς λεπτομέρειες για προσδιορισμό της συγκεκριμένης περίπτωσης και να ερωτηθεί ο μάρτυρας αν πράγματι προέβη σε τέτοια δήλωση ή όχι.

Αντεξέταση σε
προηγούμενες
γραπτές
δηλώσεις.

33. Μάρτυρας δύναται να αντεξεταστεί αναφορικά με προηγούμενες γραπτές του δηλώσεις ή δηλώσεις του που έχουν καταγραφεί, οι οποίες σχετίζονται με τη ουσία της υπό εκδίκαση υπόθεσης, χωρίς να παρουσιαστεί το σχετικό έγγραφο στο μάρτυρα. Σε περίπτωση όμως που σκοπεύεται να αντικρουστεί ο μάρτυρας με την παρουσίαση του σχετικού εγγράφου, προτού γίνει τούτο το Δικαστήριο εφιστά την προσοχή του μάρτυρα στα σημεία του εγγράφου που θα χρησιμοποιηθούν για το σκοπό της αντίκρουσής του:

Νοείται ότι το δικαστήριο δύναται, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της δίκης, να απαιτήσει την προσαγωγή του εγγράφου για να το εξετάσει και δύναται να κάνει τέτοια χρήση του εγγράφου

για τους σκοπούς της δίκης, ως το δικαστήριο κρίνει ότι είναι σκόπιμο.

Απόδειξη
δηλώσεων που
περιέχονται σε
έγγραφα.

34.-(1) Δήλωση που περιέχεται σε έγγραφο και είναι αποδεκτή μαρτυρία, είναι δυνατό να αποδειχθεί ως προς το περιεχόμενό της

-

- (α) με την προσαγωγή του πρωτότυπου εγγράφου, ή
- (β) ανεξάρτητα από το κατά πόσο το πρωτότυπο έγγραφο εξακολουθεί να υφίσταται ή όχι, με την προσαγωγή αντιγράφου του πρωτότυπου εγγράφου, νοουμένου ότι δίδεται επαρκής δικαιολογία για τη μη προσαγωγή του πρωτότυπου.

(2) Όταν το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι λογικά πρακτική ή δυνατή η παρουσίαση ολόκληρου του εγγράφου, δύναται να επιτρέψει την παρουσίαση του ουσιαστικού μέρους αυτού.

(3) Ο αριθμός των αντιγράφων, που ενδεχομένως να έχουν μεσολαβήσει μεταξύ του πρωτότυπου και του αντιγράφου που προσάγεται, είναι αδιάφορος.

(4) Το Δικαστήριο δύναται για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης και αφού λάβει υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, να μη δεχθεί ως μαρτυρία μέρος εγγράφου ή αντίγραφο.

(5) Έγγραφο αποδεκτό ως μαρτυρία δυνάμει του παρόντος Νόμου, δύναται να κατατεθεί από οποιοδήποτε που το έχει στην κατοχή του.

Αρχεία.

35.-(1) Έγγραφο, το οποίο καταδεικνύεται ότι αποτελεί μέρος του αρχείου δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής, δύναται να προσαχθεί ως αποδεικτικό στοιχείο, χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω απόδειξη.

(2) Έγγραφο, το οποίο καταδεικνύεται ότι αποτελεί μέρος του αρχείου επιχείρησης, δύναται να προσαχθεί ως αποδεικτικό στοιχείο, η αξία του οποίου αποτιμάται από το Δικαστήριο.

(3) Έγγραφο θεωρείται ότι αποτελεί μέρος του αρχείου επιχείρησης ή δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής, εφόσον προσάγεται στο Δικαστήριο πιστοποιητικό υπογραμμένο από αρμόδιο λειτουργό της σχετικής επιχείρησης ή δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής με το οποίο βεβαιούται το γεγονός αυτό.

Για το σκοπό αυτό-

(α) πιστοποιητικό, το οποίο φέρεται να είναι πιστοποιητικό υπογραμμένο από αρμόδιο λειτουργό επιχείρησης ή δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής, τεκμαίρεται μαχητώς ότι έγινε και υπογράφηκε δεόντως από τον εν λόγω λειτουργό και

(β) πιστοποιητικό θεωρείται ότι έχει υπογραφεί από πρόσωπο και στην περίπτωση που αυτό φέρει σφραγίδα της υπογραφής του.

(4) Η ανυπαρξία καταχώρισης στο αρχείο επιχείρησης ή της δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής, δύναται να αποδειχθεί με ένορκη δήλωση αρμόδιου λειτουργού της σχετικής επιχείρησης ή δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής, ανάλογα με την περίπτωση.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου-

«αρχείο» σημαίνει αρχείο σε οποιαδήποτε μορφή·

«δημόσια αρχή» σημαίνει οποιαδήποτε κρατική υπηρεσία και περιλαμβάνει νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης·

«επιχείρηση» περιλαμβάνει δραστηριότητα, που διεξάγεται συστηματικά για κάποια ουσιαστική χρονική περίοδο, είτε με σκοπό το κέρδος είτε όχι, από οποιοδήποτε πρόσωπο·

«αρμόδιος λειτουργός» περιλαμβάνει:

- (α) πρόσωπο που κατέχει υπεύθυνη θέση σε σχέση με τις σχετικές δραστηριότητες της επιχείρησης ή της δημόσιας ή εκκλησιαστικής αρχής, ή σε σχέση με τα αρχεία της·
- (β) τον ιδιοκτήτη της επιχείρησης και οποιοδήποτε πρόσωπο που, με βάση οποιαδήποτε άλλη σχετική νομοθεσία, θεωρείται ότι μπορεί να εκπροσωπήσει την επιχείρηση.

Μη αποδοχή
εγγράφων,
αρχείων.

36. Παρά τις διατάξεις των άρθρων 34 και 35, το Δικαστήριο δύναται, για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης, αφού λάβει υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, να μην αποδεχθεί ως μαρτυρία οποιοδήποτε συγκεκριμένο έγγραφο ή αρχείο, ή είδος εγγράφων ή αρχείων:

... (I) του 2004

Νοείται ότι οι διατάξεις των άρθρων 34 και 35 δεν παρεμποδίζουν την απόδειξη εγγράφων και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο σύμφωνα με το ισχύον, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του περί Αποδείξεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 2004, δίκαιο.».

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη νέου
άρθρου.

5. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη σ' αυτόν αμέσως μετά το νέο Ειδικό Μέρος (άρθρα 23 έως 36), του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Διαδικαστικοί
Κανονισμοί.

37. Το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται, οσάκις το κρίνει αναγκαίο, να εκδίδει Διαδικαστικούς Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή του παρόντος Νόμου και για τη ρύθμιση κάθε θέματος, το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού.».

Μεταβατική
διάταξη.
... (I) του 2004.

6. Οι διατάξεις του περί Αποδείξεως (Τροποποιητικού) Νόμου του 2004 εφαρμόζονται και σε διαδικασία, η οποία καταχωρήθηκε στο Δικαστήριο πριν από την έναρξη της ισχύος του, νοουμένου ότι δεν άρχισε η ακρόαση της υπόθεσης με κατάθεση προφορικής μαρτυρίας πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του, καθώς και σε περίπτωση που διατάχθηκε η επανεκδίκαση της υπόθεσης η ακρόαση της οποίας άρχισε πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του.

26 Φεβρουαρίου 2004
(Αποδείξεις)